

PB 2014/116 - Sign. - Ontvankelijkheid (ABRvS 30 juli 2014, zaaknummer 201307521/1/R3)

PB 2014/116

Gegevens

Publicatie

PB 2014/116

Jaargang

2014

De raad stelt zich op het standpunt dat in de beroepen van appellant sub 1 en appellante sub 2 een aantal beroepsgronden is vervat die niet in hun zienswijzen zijn aangevoerd, zoals de door hen gestelde schending van het gelijkheidsbeginsel. Naar stellen van de raad dienen de beroepen in zoverre niet-ontvankelijk te worden verklaard. Uit artikel 8:1 Awb, in samenhang gelezen met artikel 8:6 Awb en artikel 2 bijlage 2 bij de Awb alsmede met artikel 6:13 Awb vloeit voort dat door een belanghebbende geen beroep kan worden ingesteld tegen onderdelen van het besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan waarover hij bij het ontwerpplan geen zienswijze naar voren heeft gebracht, tenzij hem redelijkerwijs niet kan worden verweten tegen een onderdeel geen bezwaar te hebben gemaakt. Beroepsgronden als waarvan hier sprake is hebben geen betrekking op een besluitonderdeel als hiervoor bedoeld. Artikel 6:13 Awb staat er dan ook niet aan in de weg dat deze gronden eerst in beroep wordt aangevoerd. Anders dan de raad stelt, bestaat reeds hierom geen grond de beroepen in zoverre niet-ontvankelijk te verklaren.

Noot van de redacteur (RBo)

Het beroep van appellanten op het gelijkheidsbeginsel, voor het eerst gedaan in beroep, heeft geen betrekking op een besluitonderdeel als bedoeld in artikel 6:13 Awb. De Afdeling is in deze uitspraak duidelijk: "beroepsgronden als waarvan hier sprake is hebben geen betrekking op een besluitonderdeel als hiervoor bedoeld". Op grond van artikel 8.2 lid 1 aanhef en onder a Wro en artikel 6:13 Awb, kan door een belanghebbende slechts beroep worden ingesteld tegen het besluit tot vaststelling van een bestemmingplan, voor zover dit beroep de vaststelling van plandelen, planregels of aanduidingen betreft die de belanghebbende in een tegen het ontwerpplan bij de raad naar voren gebrachte zienswijze heeft bestreden (ABRvS 20 april 2005, AB 2006, 113). Een beroep op het gelijkheidsbeginsel lijkt zich moeilijk te richten tegen de inhoud van een plandeel, planregel of aanduiding omdat het een formeel beginsel betreft en ziet op het handelen van het betreffende bestuursorgaan. Indien er echter, in het kader van de zienswijzeprocedure, geen zienswijze is gericht tegen het betreffende plandeel (of planregel of aanduiding), dan lijkt het mij toch moeilijk voorstelbaar dat een appellant zich in beroep voor het eerst met succes kan beroepen op het gelijkheidsbeginsel. Er zal mijns inziens toch minstens in de zienswijze een grond gericht moeten zijn tegen het betreffende plandeel. Dat lijkt in casu ook het geval te zijn geweest. Er lijkt sprake te zijn van een uitwerking van een eerder ingediende zienswijze tegen het betreffende planonderdeel. Zie daarvoor bijvoorbeeld ABRvS 27 juli 2011, zaaknummer 201011855/1/R1, waaruit volgt dat een beroep op het gelijkheidsbeginsel voor het eerst in beroep kan worden aangevoerd mits er wel gronden zijn ingediend tegen het betreffende plandeel. Dat appellanten in casu in hun zienswijze geen beroep

hebben gedaan op het gelijkheidsbeginsel, betekent derhalve niet dat dit in beroep niet alsnog gedaan kan worden (zie ABRvS 23 januari 2013, zaaknummer 201205022/1/R1 voor een vergelijkbaar geval).